

Gruppe: 1

FCI rasenr: 277
FCI dato: 23.06.1969
NKK dato: 25.02.2016

KROATISK GJETERHUND

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 1
FCIs RASENR.: 277
Original: 23.06.1969
Revidert: 27.05.2015 GB

RASEBESKRIVELSE FOR **KROATISK GJETERHUND** (Hrvatski Ovcar)

OPPRINNELSES LAND

/HJEMLAND: Kroatia

BRUK: Brukes både som gjeterhund, vakthund og selskapshund. Hundre år med avl i daler i øst Slavonic, nær hus og gård, har formet en hund som er godt tilpasset alle forhold.

FCI-KLASSIFIKASJON: Gruppe 1, Gjeter- og hyrdehunder (unntatt sennenhunder), seksjon 1, fårehunder.

KORT HISTORIKK: Trolig utviklet over århundrer fra etterkommere av den såkalte Peleboerhunden (canis familiaris palustris) i områdene i øst Slavonic, som er en del av Kroatia. I følge teori i et manuskript av biskop Petar Bakic i 1719, som igjen refererer til et enda tidligere manuskript av biskop Petar i 1374, ble hunden brakt dit av innflyttere. Prof. Stjepan Romic startet systematisk avl av kroatisk gjeterhund i 1935. Rasen ble først presentert offentlig på den første, statlige utstillingen i Zagreb i oktober 1949. Dr Otto Rohr skrev den første rasestandarden i 1951. Den ble offentliggjort av FCI i januar 1969.

HELHETSINTRYKK: Middels stor hund av spisshund-type, med rustikt utseende, revelignende uttrykk og en spesiell pels og farge. Gir inntrykk av en stolt, smidig, sterk og kompakt hund, uten å være grov.

VIKTIGE PROPORSJONER: Rektangulær kropp, kroppslengden større enn mankehøyden. Tisper kan være litt lengre enn hannhunder. Avstand albue til bakken = halve mankehøyden. Skallen litt lengre enn snutepartiet.

ADFERD/

TEMPERAMENT: Livlig og avbalansert, knyttet til sin eier. Verken aggressiv eller nervøs, men interessert i alt som foregår rundt den. Innebygget evne til å arbeide med husdyr. Den er gløgg, modig, livlig, utholdende, tålmodig og når den arbeider er den avbalansert. Lett å dressere.

HODE: Formet som en stump kile. Parallele linjer i skalle og snuteparti.

Skalledel:

Skalle: Harmonisk avrundet. Bredden overstiger ikke halve hodets lengde. Oval skalleform karakteristisk. Ikke uttalt pannefure, heller ikke øyenbrynsbuene. Nakkeknølen lett markert.

Stopp: Moderat utviklet, både i dybde og lengde.

ANSIKTSDEL:

NESEBRUSK: Må ikke være ansatt høyere eller lavere enn neseryggen. Avrundet. Godt åpne nesebor, men ikke for uttalte. Både nesebrusken og innsiden av neseborene må være fullstendig sort-pigmentert.

SNUTEPARTI: Kileformet, avsmalnende. Rett neserygg, parallell med skallen. Underkjeven kraftig og harmonisk.

LEPPER: Middels tykke, stramme, synlige deler sort pigmentert. Ikke synlig leppefold.

KJEVER/TENNER: Kjevener kraftige og godt utviklet, hvite tenner plassert jevnt i kjeven. Saksebitt, men tangbitt tolereres. Fortennene plassert loddrett i kjeven. Fullt tannsett er ønskelig, men mangel av PM 1 og M3 godtas. Mangel av andre tenner er ikke ønskelig.

KINN: Ikke framtrepende, men tørre, avrundede og godt muskelsatte.

ØYNE: Middels store, ovale, lett skråstilte (30-40 grader) Verken utstående eller dyptliggende. Fargen varierer mellom sort til mørk kastanje. Ikke løse øyelokksrender, ikke tegn til entropion eller ektropion. Helt sorte øyelokksrender. Intelligent, livlig og spørrende uttrykk.

ØRER: Trekantede med lett avrundede spisser. Ansatt på en linje fra nesetippen til indre øyekrok. I god proporsjon til hodet. Enten stående eller halvt stående med 3/5 stående og 2/5 foldet ned. Usymmetriske ører er en feil. Det samme gjelder ører som ikke er tilstrekkelig faste og legger seg i bevegelse.

HALS: Middels lang, muskuløs, blir gradvis smalere mot hodet, godt ansatt. Over- og underlinjen rett. Bæres i en vinkel på 45 grader til horisontalen. Uten rynker. Virker kraftigere pga rikelig pels, særlig hos hannhunder.

KROPP: Kraftig, harmonisk utviklet, likevel elegant. Rektangulær, kroppslengden overstiger mankehøyden med 8-10% hos hannhunder, 8 – 12% hos tisper.

MANKE: Lett fremtredende, med gradvis overgang til halsen.

RYGG: Rett, horisontal, muskuløs. Fast under bevegelse.

LEND: Kort, muskuløs, godt sammensatt med ryggen og krysset. Overgangen knapt synlig. Noe lengre hos tisper.

KRYSS: Muskuløst, kraftig, bredt, lett avrundet og lett skråstilt.

BRYST: Dypt, bredt, romslig, men ikke tønneformet. Rekker til albuen. Godt buede ribben.

UNDERLINJE/BUK: Stiger lett fra brystbenet til buken som er lett optrukket.

HALE: Fortsetter linjene i krysset, kraftig ved roten, blir gradvis smalere mot halespissen. Ansatt middels høyt. Utstrukket skal den nå til haseleddet eller litt lengre. (ca 2-3 cm) I hvile bæres den under overlinjen, vanligvis i sabelform eller som en krok. Når hunden er årvåken bæres den over rygglinjen, enten sigdformet eller i ring eller krøllet. Krøllhale kan hvile på ryggen. Dekket av tett pels. Det fins individ som fødes uten hale eller med kortere hale, noe som er tillatt.

LEMMER:

FORPART:

HELHETSINNTRYKK: I god proporsjon til kroppen. Forbena opp til albuen er ca 50% av mankehøyden. Kraftig benstamme, men ikke grov, med god muskulatur. En tenkt linje gjennom skulder, albue, forbenas midtlinje og poten står loddrett på bakken.

SKULDER: Middels lang, avrundet skulderbladstopp, godt ansatt i kroppen. Danner en vinkel på 90 – 110 grader med overarmen, noe som gir frie albuebevegelser. Godt utviklet muskulatur.

OVERARM: Godt knyttet til kroppen, muskuløs og kraftig. Skråstilt i en vinkel på ca 50 grader til horisontalen. Parallele sett forfra.

ALBUE: God albuetilslutning.

UNDERARM: Loddrett og muskuløs. Albuen er plassert på en linje som går parallell til kroppens midtlinje. Parallell sett forfra. Kraftig benstamme, i proporsjon til kroppen.

HÅNDEDD: I forlengelse av underarmens loddrette linje, elastiske, tydelige.

MELLOMHÅND: Kort og elastisk, Sett forfra fortsetter den underarmens loddrette linje, sett fra siden lett skråstilt.

FORPOTER: Ovale, med godt knyttede og buede tær. Tredeputene er faste, elastiske og sorte. Kraftige klør, buede med sort pigment.

BAKPART:

HELHETSINNTRYKK: Kraftig, men ikke for tung, elastisk i bevegelse, moderat vinkling.

OVERLÅR: Langt, bredt, muskuløst. Baksiden lett avrundet.

UNDERLÅR: Muskuløst. Danner en vinkel på 55 – 60 grader til horisontalen.

HASELEDD: Kraftig, fast og bredt. Parallele.

HASER: Kraftige, elastiske. Står loddrett på bakken.

BAKPOTER: som for forpotene, men noe lengre. Enkle eller doble sporer kan finnes, alt likeverdig.

BEVEGELSER: Stor rekkevidde i fronten med kraftig driv i bakpart. Harmonisk, ikke rykkevis. Ryggen fast i bevegelse. Verken kryssende lemmer eller høyt løftede ben. Foretrukket gangart trav, da den er mest energibesparende når hunden gjeter.

HUD: Stram på hodet uten rynker. Elastisk og tynn, særlig på ører og forben. Sitter stramt på kroppen. Skifergrå pigment. Øyelokksrender, nesebrusk, ytre deler av leppene, tredeputene, neglene, området rundt anus, hos tisper også synlige deler av vulva må være sort. Både innsiden av leppene og gommene skal være pigmentert, jo mørkere, jo bedre.

PELS:

HÅRLAG: Rikelig, tett, relativt myk av god kvalitet. Dvs verken ullen eller stri. Dobbel hårlag hvor dekkpelsen er bølget eller krøllet og 6 -14 cm lang og står ut. Ingen skill på ryggen.

Underullen er tett, kompakt og myk. Sammen med dekkpelsen danner den en utmerket beskyttelse for hunden. Lengre pels på halsen (som en man) på ryggen, krysset, over ribbena, og danner faner på baksiden av forbena og

bukser på bakbena, så vel som på halen, såfremt halen ikke er kort. Den lengste pelsen fins som bukser og ved haleroten. Pelsen på skallen er ca 3,5 cm.

Den korte pelsen på snute, pannen, ørene, rundt øynene, på kinnene, foran på forbena og på mellomhånd og haser, på poter er rett og ca 1 – 1,7 cm lang. Tisper har vanligvis noe kortere og mindre rikelig pels enn hannhundene.

FARGE: Sort. Noen få hvite hår i pelsen er tillatt, så fremt de er knapt synlige. Hvite flekker er ikke tillatt. En liten, hvit brystfleck er tillatt (max 5 cm) Hvite tegninger alle andre steder er ikke tillatt. Underullen er helt sort. I felling blir underullen often grålig eller viser et brunskjær. Dette er ikke en feil.

STØRRELSE OG VEKT:

MANKEHØYDE: hannhund: 45-50 cm tisper: 43 – 48 cm.

Et avvik på +/- 3 cm godtas i hunder av utmerket type og bygning.

FEIL:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd, samt dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid.

DISKVALIFISERENDE FEIL:

- . aggressive eller svært sky hunder (obligatorisk i alle standarder!)
- Alle hunder som viser tegn på fysiske eller psykiske defekter (obligatorisk!)
- utypisk
- skalle kortere enn snutepartiet
- utypisk kort snuteparti
- svært konkav eller konveks neserygg
- løse eller korte lepper. Lepper som ikke dekker tennene når munnen er lukket
- Upigmentert nesebrusk (mer enn 20%) Unntak er tilfeller forårsaket av skade i arbeid.
- over- eller underbitt. Skjevt bitt.
- Skjeling. Blå øyne.
- Pigmentmangel på øyelokksrendene, selv når det kun er svært lite
- hengende ører eller tegn på korrigerede ører
- kroppslengden kortere enn mankehøyden.
- lavstilt
- hud fullstendig uten pigment
- Pelsen på manken kortere enn 4 cm
- Helt rett pels, ullpels
- Lang pels, pels som danner matter eller korder
- Hvite tegninger eller hvitt på noen annen del av kroppen enn i brystet
- Hvit hårstrå blandet inn i det sorte over hele kroppen
- Hvit brystfleck større enn 8 cm
- Høyde som overskrider standarden.

NB!:

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass i pungen. Ifølge norsk lov er kupering av ører og hale og fjerning av sporer forbudt.

Bare funksjonelle og klinisk friske hunder med rasetypisk bygning skal brukes i avlen.

ANATOMICAL FEATURES

